

Matica Hrvatska. Vstop za leto 1905 do 10. vinotoka. Prijave sprejema Gabriel Majcen v Mariboru. Udnina 6 K.

V Ameriki je umrl Franc Poličnik iz Mozirja.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Za duhovna svetovalca sta imenovana č. gg. Adam Grusovnik, dekan v Hočah, in Rudolf Janežič, špiritual v bogoslovju. — Na novo nastavljen je za kapelana v Št. Vidu pri Grobelnem č. g. Franc Ojsterš, ki je bil zaradi bolezni na depustu. — Umrl je č. g. Fr. Pignar, vpokojeni župnik pri Mariji Saežni, v 68 letu svoje starosti. N. v m. p.!

Sv. Jožef na Studencih pri Mariboru. Največje čudo je tukaj naš zvonik, ki visi, kakor je komisija dognala, za 18 m proti Mariboru. Bati se je vedno, da bi sklopotal po bregu v deročo Dravo. Zato se je ustanovila cerkvena družba, da sezida naši cerkvici nov stolp. Gotovo zanima čislane bralce, kaj neki dela družba za zidanje novega zvonika, o kateri se je nekaj slišalo zvoniti pred kakimi tremi leti. Najblažji namen je imela družba tačas in ga še zdaj ima. Sv. Jožefu postaviti nov zvonik, iz katerega naj se novi in večji zvonovi glase; ospredje cerkve naj se malce podaljša, na cerkvenem koru pa naj zadone nove orglje. Zares blag namen in lep načrt. Težko bomo kaj dosegli ali vsaj kmalu ne!? In vendar! Kljub slabim denarnim prispevkom upa družba v doglednem času doseči namen in uresničiti načrt. Zadnji občni zbor dne 20. avg. leta 1905 nudi sledeči pregled. Podpornih udov je bilo pretečeno leto 262 s prispevkom 367 K. Dobrotnikov je bilo 12 t. j. takih, ki plačuje vsako leto 10 K. Dali so 120 K. Ustanovniki so bili trije, t. j. taki, ki plačajo za vselej 100 K. Ti so dali 300 K. Vsega skupaj se je nabralo letošnje leto 787 K. Če to sveto pristejemo k prispevkom neimenovanih in prejšnjemu kapitalu, nabranega do 1. januarja 1905, imamo že precej lepo svoto 12.345-22 K. Poleg tega je opomniti, da je izvanredno lepi križev pot, ki že dve leti krasi notranjost cerkve sv. Jožefa, izplačala zvonikova družba. Veljal je 2000 K z voznino vred. Javno zahvalo torej izreka vodstvo omenjene družbe vsem p. n. podpornim, dobrotnim in ustanovnim članom in klicemo: Bog povrni vsem! Sv. Jožef bodi vam varuh v vašem življenju in dobrotljiv pomočnik na vašo smrtno uro! Da bodo pa vsi p. n. člani na jasnem glede sv. maše, ki se zanje daruje, bodi pripomnjeno, da udje, ki plačajo udnino samo za eno leto, izvzemši ustanovnike, so tudi samo tisto leto deležni daritve sv. maše, ki se opravlja vsako prvo nedeljo itd. za žive in umrle ude zvonikove družbe. Vodstvo družbe tedaj goreče prosi, da bi se stari člani vestno spominjali družbe z letnimi prispevki; obrača se pa tudi s poiužno prošnjo do onih, ki še niso udje, pa imajo dobro in naklonjeno sreco do sv. Jožeta, da se ga gmotno spominjajo in tako po svojih močeh pripomorejo doseči namen in uresničiti načrt družbe. Podobic sv. Jožeta, ki jih razposljam na nove ude družbe, imamo še nad 2000. Dal Bog, da se prav veliko število častilcev sv. Jožeta odzove naši skromni prošnji, da prej ko prej moremo pričeti s podiranjem starega in zidanjem novega zvonika! — Val. Eržen, sup., predsednik družbe. Fr. Dobršek, misijonar, tajnik in knjižničar družbe.

Društvena poročila.

Gornja Radgona. Baš je preteklo jedno leto, odkar se je v Gornji Radgoni obhajalo slavlje desetletnice bralnega društva, ob kateri priliki je prejela nova društvena zastava cerkveni blagoslov. Vsem domaćinom in sosedom je še v živem spominu. Veličje omenjene slavnosti je tako vplivalo na naše zavedno ljudstvo, ki se je potrdilo v narodni zavesti. Zdi se nam, kakor bi imel novi prapor našega bralnega društva neko tajanstveno moč na nas,

zakaj naše bralno društvo vidno napreduje in prav lepo se razvita mladenička in dekliska zveza, ki med seboj tekmujeta v izobrazbi in navdušenosti za narodne ideale. Da je to istinito, je pokazala dne 17. sept. velika narodna veselica, pri kateri so naša pozrtvovalna dekleta vprizorile prvikrat gulinjiv in ponudljiv igrokaz „Na Marijinem Sreču“, v katerem se Marija proslavlja, bi rekel, kot zdravje bolnikov. Igra sama na sebi je vrlo zanimiva ter se prav toplo priporoča bralnim društvom. Ne vemo, kateri igralki bi prisodili lovror venec, kajti vse so rešile — kakor vsikdar — svoje vloge prav izborno v splošno zadovoljnost obilnega občinstva. Čast jim! Tudi naši narodni sosedji so nas posetili od vseh strani v obilnem številu. Videli smo Radgončane, neustrašene Prekmurčane, slavne Kapelčane, vrle Negovčane, bojevite in zmagovalne Jurijevčane — jurijevske pevke so nas spet med posameznimi točkami razveseljevale s svojimi čistimi grli, za kar jim bodi iskrena zahvala! Deklamacije in pevske točke so se izvajale z izredno preciznostjo, tako, da so se morale nekatere pesmi ponavljati, n. pr. „Nazaj v planinski raj“, s čim se lahko ponašajo pevke in pevci, zlasti pa podjetni g. pevovodja. — Pa nekaj še moramo omeniti, kar še morda doslej bralno društvo v Gornji Radgoni ni doživel. Marsikdo bi vprašal, kaj pa je bilo s tamburanjem? Ali je tamburica to pot z rajske milimi zvoki izostala? Na to odgovorimo, da smo imeli uniformirane tamburaše, krepke rasti, prikupljivega jugoslovenskega obličja, ki znajo že od zgodnje mladosti drasti na tamburico. Bili so naši hrvatski bratje, gg. podčastniki artilerijske posadke v Radgoni, ki so se z dovoljenjem p. n. komandanta radostnega srca udeležili naše veselice. Ko se je zastor dvignil, je pozdravilo burno ploskanje gg. tamburaše, ki ni imelo ne konca ne kraja. Prvi mili akordi, izvabljeni na teh „čelarnih školkah“ so dvignili poslušalce raz sedeže, segali so nam do srca in frenetično ploskanje je bilo izraz velikega navdušenja, ki je zavladalo v dvorani. Zabava, ki so nam jo priredili naši hrvatski bratje s svojim tamburanjem, je bila sijajna, a kar izrekamo prisrčno zahvalo v prvi vrsti p. n. g. komandanu za njegovo dovoljenje, v drugi vrsti pa čilim rojakom gg. podčastnikom za njihov napor in trud. Vsakdo, ki je bil na veselici, je vzkliknil, češ, to je bilo lepo, mi ni žal za par vinarjev, ki sem jih izdal, take veselice so poštene, kjer se predstavljajo igrokazi, ki pospešujejo božjo čast, Marijino čescenje in pa narodno zavest, kjer se razlegajo nedolžne, mile slovenske pesmice in glasijo ubrani akordi slovanske godbe, omiljene nam tamburice!

V Starem trgu pri Slovenjgradcu se je vrsila dne 24. septembra veselica odtogata bralnega društva. Predsednik gospod Schönforfer je v obilnem številu došle goste zelo prisrčno pozdravil ter pokazal na visoko nalogu bralnega društva, da goji izobrazbo in edinost med društveniki. Podučen govor je imel član slov. katol. akademičnega društva „Zarja“ g. Kotnik in sicer je zelo temeljito, a vendar tudi poljudno govoril o čitanju časnikov in knjig ter o knjižnicah. Dva nadebudna mladeniča in pogumna, nadarjena mladenka — žal da nam imena niso na razpolago — so navduševali mladeniče in mladenke v iskrenih besedah, da se z učenjem in čitanjem pripravljajo na resno stanovsko življenje. Urednik g. dr. Korošec je vspodbujal stariše, da pridno pošiljajo otroke v okoliško šolo in da jim tudi pozneje, ko so dovršili ljudsko šolo, poskrbijo za nadaljnjo izobrazbo. Krasno se je igrala igra „Svoji k svojim“ in so vsi igralci nastopali z dovršeno naravnostjo. Vsa čast jim! Veselica je dobro vspela in je labno bralno društvo ponosno na njo. Naj sledi kmalu druga!

Smartno pri Slovenjgradcu. Krajni šolski svet priredi dne 18. t. m. v Narodnem domu v Slovenjgradcu tombolo v prid ubogim šolskim otrokom.

Slov. delavske podporno društvo v

Hrastniku. Dne 24. m. m. se je vršil v gostilniških prostorih g. Fr. Roša ustanovni zbor „Slov. delavskega podporno društva v Hrastniku“. Da se je to zgodilo, zato ima pripravljalni odbor, na čelu mu ruder Dom. Majcen, pač največ zaslug. Poudarjati moramo tu, da vlada ni odobrila predloženih pravil, a vrnila jih je predlagatelju — 5 dni prepozno in s tem se je društvo ustanovilo. Ustanovni zbor se je vršil v najlepšem redu. Številnim navzočim so se prečitala in razložila pravila, nato so se sprejemali člani (koj ta dan okrog 50) in zatem so bile volitve. Predsednikom je bil voljen ruder Iv. Straš, ki je po raznih pozdravih ob splošnem navdušenju zaključil oficijski del ustanovnega zbora. Isti čas je imela tudi soc. demokratična stranka svoje zborovanje, ki je bilo kaj pič obiskano.

Tržne cene

v Mariboru od 24. sept. do 30. sept. 1905.

živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Plenica					
rž.					
ječmen					
oves					
koruza					
proso					
ajda					
seno		4		4	80
slama		8	60	8	80
	1 kg				
fizola			22		28
grah			40		48
leča			86		64
krompir			6		7
sir			34		38
surovo maslo		1	58	1	64
maslo		2		2	40
špeh		1	40	1	48
zelje, kislo			28		32
repa, kisla			20		24
	1 lit.				
mleko		20		22	
smetana, sladka		40		56	
"		64		72	
	100				
zelje	5		8		
	kom.				
jajce					8

Gospodarske stvari.

Vžgana znamenja na živalskih kožah. Nižjeavstrijska trgovinska in obrtna zbornica opozorila je na škodo, ki zadene trgovino s kožami s tem, da se na najboljši del kož živalij, ki se imajo klati, vtišnejo vžgana znamenja (vžigi), kar povzroča, da zgubijo kože, tudi v škodo živinorejev, samih, kako mnogo svoje vrednosti. Sicer se